

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-04-74-AR65.7

Datum: 21. april 2008.

Original: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Fausto Pocar, predsjedavajući
sudija Mohamed Shahabuddeen
sudija Mehmet Güney
sudija Andréia Vaz
sudija Theodor Meron

Sekretar: g. Hans Holthuis

Odluka od: 21. aprila 2008.

TUŽILAC

protiv

**JADRANKA PRLIĆA
BRUNE STOJIĆA
SLOBODANA PRALJKA
MILIVOJA PETKOVIĆA
VALENTINA ĆORIĆA
i BERISLAVA PUŠIĆA**

JAVNO

**ODLUKA PO "ŽALBI TUŽIOCA NA ODLUKU PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG
PETKOVIĆA ZA PRIVREMENO PUŠTANJE NA SLOBODU OD 31. MARTA 2008."**

Tužilaštvo:

g. Kenneth Scott
g. Douglas Stringer

Obrana:

g. Michael Karnavas i gđa Suzana Tomanović za Jadranka Prlića
gđa Senka Nožica i g. Karim Khan za Brunu Stojića
g. Božidar Kovačić i gđa Nika Pinter za Slobodana Praljka
gđa Vesna Alaburić i g. Nicolas Stewart za Milivoja Petkovića
gđa Dijana Tomašegović-Tomić i g. Dražen Plavec za Valentina Ćorića
g. Fahrudin Ibrišimović i g. Roger Sahota za Berislava Pušića

Prijevod

1. Žalbeno vijeće Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po žalbi Tužilaštva (dalje u tekstu: tužilac)¹ na odluku koju je 31. marta 2008. donijelo Pretresno vijeće III (dalje u tekstu: Pretresno vijeće), kojom je odobreno privremeno puštanje na slobodu optuženog Milivoja Petkovića (dalje u tekstu: optuženi).²

I. PROCEDURALNI KONTEKST

2. Dana 30. januara 2008., branioci Milivoja Petkovića (dalje u tekstu: odbrana) podnijeli su zahtjev za privremeno puštanje optuženog na slobodu u periodu od okončanja dokaznog postupka tužioca do početka izvođenja dokaza odbrane.³ Dana 19. februara 2008., Pretresno vijeće je odobrilo privremeno puštanje optuženog na slobodu.⁴ Dana 21. februara 2008., tužilac je uložio žalbu na Odluku od 19. februara 2008. i odluke s njom u vezi kojima se odobrava privremeno puštanje na slobodu ostalih optuženih u ovom predmetu.⁵ Dana 11. marta 2008., Žalbeno vijeće je odobrilo Objedinjenu žalbu tužioca i poništilo ranije odobrenje Pretresnog vijeća za privremeno puštanje na slobodu svih saoptuženih.⁶ Žalbeno vijeće je posebno konstatovalo da je Pretresno vijeće načinilo prepoznatljive greške time što nije izričito razmotrilo uticaj Odluke na osnovu pravila 98bis⁷ prilikom odobravanja privremenog puštanje na slobodu⁸ i što je zaključilo da se argumenti koje su iznijeli optuženi mogu smatrati humanitarnim razlozima koji daju osnova za odobrenje privremenog puštanja na slobodu.⁹

¹ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.7, Žalba tužioca na Odluku po zahtjevu optuženog Petkovića za privremeno puštanje na slobodu od 31. marta 2008., 1. april 2008. (dalje u tekstu: Žalba).

² *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka po zahtjevu optuženog Petkovića za privremeno puštanje na slobodu, s povjerljivim Dodatkom, 31. mart 2008. (dalje u tekstu: Pobjijana odluka).

³ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74, Zahtjev Milivoja Petkovića za privremeno puštanje na slobodu tokom preostalog perioda od okončanja dokaznog postupka tužioca do početka izvođenja dokaza odbrane, povjerljivo, 30. januar 2008. (dalje u tekstu: Zahtjev od 30. januara 2008.).

⁴ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka po zahtjevu optuženog Petkovića za privremeno puštanje na slobodu, povjerljivo, 19. februar 2008. (dalje u tekstu: Odluka od 19. februara 2008.).

⁵ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet IT-04-74-AR65.5, Objedinjena žalba tužioca na odluke o privremenom puštanju na slobodu optuženih Prlića, Stojića, Praljka, Petkovića i Čorića prije izvođenja dokaza odbrane (dalje u tekstu: Objedinjena žalba).

⁶ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.5, Odluka po objedinjenoj žalbi tužilaštva na odluke o privremenom puštanju na slobodu optuženih Prlića, Stojića, Praljka, Petkovića i Čorića, 11. mart 2008. (dalje u tekstu: Odluka Žalbenog vijeća).

⁷ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Usmena odluka donesena na osnovu pravila 98bis, T. 27200-27238, 20. februar 2008. (dalje u tekstu: Odluka na osnovu pravila 98bis)

⁸ Odluka Žalbenog vijeća, par. 19-20.

⁹ Odluka Žalbenog vijeća, par. 21.

Prijevod

3. Dana 17. marta 2008., odbrana je podnijela "Zahtjev Milivoja Petkovića za privremeno puštanje na slobodu tokom preostalog dijela perioda između okončanja dokaznog postupka tužioca i početka izvođenja dokaza odbrane" (dalje u tekstu: Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu),¹⁰ u kom je, između ostalog, ponovila svoju tvrdnju da Odluka na osnovu pravila 98bis ne dovodi do rizika bjekstva optuženog.¹¹ U tom zahtjevu navode se i dodatne informacije o humanitarnim razlozima koji potkrepljuju njegov Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu, a posebno depresivno stanje supruge optuženog.¹² U svom Odgovoru,¹³ tužilac je ustvrdio da Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu ne pruža nikakve dodatne informacije koje bi išle u prilog privremenom puštanju optuženog na slobodu, budući da su svi argumenti odbrane već uzeti u obzir i odbijeni u Odluci Žalbenog vijeća.¹⁴ Dana 21. marta 2008., odbrana je dostavila dodatne dokumente u prilog Zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu (dalje u tekstu: Dopuna),¹⁵ uključujući ljekarske potvrde o zdravstvenom stanju majke i supruge optuženog.

4. Dana 31. marta 2008., Pretresno vijeće je donijelo Pobjianu odluku kojom je odobrilo privremeno puštanje optuženih na slobodu i naložilo da se ono odloži u skladu s pravilom 65(F) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), nakon što je usvojilo argument tužioca da, ukoliko privremeno puštanje na slobodu bude odobreno, namjerava da uloži žalbu na tu odluku Žalbenom vijeću.¹⁶ Dana 1. aprila 2008., tužilac je dostavio ovu Žalbu. Odbrana je odgovorila 3. aprila 2008. (dalje u tekstu: Odgovor).¹⁷ Tužilac je replicirao 7. aprila 2008. (dalje u tekstu: Replika).¹⁸

¹⁰ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Zahtjev Milivoja Petkovića za privremeno puštanje na slobodu tokom preostalog dijela perioda između okončanja dokaznog postupka tužioca i početka izvođenja dokaza odbrane, 17. mart 2008., povjerljivo (dalje u tekstu: Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu).

¹¹ Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu, par. 7-8.

¹² Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu, par. od 31 do 34.

¹³ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Objedinjeni odgovor tužilaštva na 1) Zahtjev Slobodana Praljka za privremeno puštanje na slobodu; 2) Zahtjev Milivoja Petkovića za privremeno puštanje na slobodu tokom preostalog dijela perioda između okončanja dokaznog postupka tužioca i početka izvođenja dokaza odbrane; i 3) Dopunski materijal u prilog Zahtjevu Jadranka Prlića za ponovno i izričito razmatranje njegovog prijevremenog puštanja na slobodu, 20. mart 2008. (dalje u tekstu: Odgovor tužioca na Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu).

¹⁴ Odgovor tužioca na Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu, par. 31-32.

¹⁵ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Povjerljiva dopuna Dodatka zahtjeva Milivoja Petkovića za privremeno puštanje na slobodu tokom preostalog dijela perioda između okončanja dokaznog postupka tužioca i početka dokaznog postupka odbrane, 21. mart 2008. (dalje u tekstu: Dopuna).

¹⁶ Pobjijana odluka, str. 6 i str. 5, gdje se poziva na Odgovor tužilaštva na Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu, par. 39.

¹⁷ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.7, Odgovor Milivoja Petkovića na Žalbu tužilaštva na Odluku po zahtjevu optuženog Petkovića za privremeno puštanje na slobodu od 31. marta 2008., 3. april 2008.

¹⁸ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.7, Replika tužilaštva na Petkovićeov odgovor na Žalbu tužilaštva na Odluku po zahtjevu optuženog Petkovića za privremeno puštanje na slobodu od 31. marta 2008., 7. april 2008. (dalje u tekstu: Replika tužilaštva).

Prijevod

II. STANDARD PREISPITIVANJA

5. Žalbeno vijeće podsjeća da interlokutorna žalba nije *de novo* preispitivanje odluke pretresnog vijeća.¹⁹ Žalbeno vijeće je ranije stalo na stanovište da je odluka pretresnog vijeća na osnovu pravila 65 Pravilnika diskrecione prirode.²⁰ Shodno tome, relevantna provjera nije to da li se Žalbeno vijeće slaže s tom diskrecionom odlukom nego to da li je pretresno vijeće prilikom donošenja te odluke pravilno primijenilo svoje diskreciono ovlaštenje.²¹

6. Kako bi uspješno osporila diskrecionu odluku u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, strana u postupku mora pokazati da je pretresno vijeće načinilo "prepoznatljivu grešku".²² Žalbeno vijeće će poništiti odluku pretresnog vijeća u vezi s privremenim puštanjem na slobodu samo ako nađe da je ona (1) zasnovana na netačnom tumačenju mjerodavnog prava; (2) zasnovana na flagrantnom netačnom zaključku o činjenicama; ili da je (3) u toj mjeri nepravična ili nerazumna da predstavlja zloupotrebu diskrecionog ovlaštenja pretresnog vijeća.²³ Žalbeno vijeće će takođe razmotriti da li je pretresno vijeće pridalo težinu vanjskim ili irelevantnim faktorima ili da prilikom donošenja svoje odluke nije pridalo težinu ili dovoljnu težinu relevantnim faktorima.²⁴

III. MJERODAVNO PRAVO

7. Shodno pravilu 65(A) Pravilnika, optuženi nakon što je pritvoren ne može biti privremeno pušten na slobodu izuzev po nalogu sudskog vijeća. Vijeće može na osnovu

¹⁹ Vidi npr. *Tužilac protiv Haradinaja, Balaja i Brahimaja*, predmet br. IT-04-84-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi Lahija Brahimaja na Odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija njegovo privremeno puštanje na slobodu, 9. mart 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Brahimaj*), par. 5; *Tužilac protiv Stanišića*, predmet br. IT-04-79-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi tužilaštva na odluku o privremenom puštanju na slobodu Miće Stanišića, 17. oktobar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Stanišić*), par. 6; *Tužilac protiv Boškskog i Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi Ljube Boškskog u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 28. septembar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Boškoski* od 28. septembra 2005.), par. 5.

²⁰ Vidi npr. *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi na odbijanje privremenog puštanja na slobodu tokom zimske pauze, 14. decembar 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milutinović*), par. 3; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija zahtjev Ljubomira Borovčanina za privremeno puštanje na slobodu, 30. juni 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Borovčanin* od 30. juna 2006.), par. 5.

²¹ *Ibid.* (unutrašnji citati izostavljeni).

²² *Ibid.*

²³ *Ibid.*

²⁴ Vidi npr. *Tužilac protiv Miloševića*, predmet br. IT-99-37-AR73, IT-01-50-AR73 i IT-01-51-AR73, Obrazloženje odluke po interlokutornoj žalbi tužioca na odbijanje zahteva za spajanje postupka, 18. april 2002., par. 5; *Tužilac protiv Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR73.7, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku pretresnog veća o dodeli branioca, 1. novembar 2004., par. 10; Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 6, fusnota 10; *Tužilac protiv Tolimira i drugih*, predmet br. IT-04-80-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluke Pretresnog vijeća kojima se odobrava prijevremeno puštanje na slobodu, 19. oktobar 2005., par. 4; Odluka u predmetu *Brahimaj*, par. 5; *Tužilac protiv Delića*, predmet br. IT-04-83-AR73.1, Odluka po interlokutornoj žalbu Rasima Delića na Odluku Pretresnog vijeća da se prihvate dokazni predmeti 1316 i 1317, 15. april 2008., par. 6.

Prijevod

pravila 65(B) Pravilnika odobriti privremeno puštanje na slobodu samo ako se uvjeri da će se optuženi, ako bude privremeno pušten na slobodu, pojaviti na suđenju i da neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svjedoka ili neku drugu osobu; i to tek nakon što državi domaćinu i državi u koju optuženi traži da bude privremeno pušten na slobodu da mogućnost da se izjasne.²⁵

8. Prilikom odlučivanja da li su uslovi iz pravila 65(B) Pravilnika ispunjeni, pretresno vijeće mora uzeti u obzir sve one relevantne faktore za koje bi se od razumnog pretresnog vijeća očekivalo da ih prije donošenja odluke uzme u obzir. Ono zatim mora dati obrazloženo mišljenje u kom će iznijeti svoj stav o ovim relevantnim faktorima.²⁶ Koji su to relevantni faktori i koju im težinu valja pridati ovisi o konkretnim okolnostima u svakom predmetu.²⁷ Ovo je zbog toga što odluke po zahtjevima za privremeno puštanje na slobodu sadrže mnoštvo činjenica a slučajevi se razmatraju na pojedinačnoj osnovi u svjetlu konkretnih prilika svakog optuženog ponaosob.²⁸ Pretresno vijeće je dužno da ove uslove procijeni ne samo prema njihovom stanju u vrijeme kada donosi svoju odluku u vezi s privremenim puštanjem, nego takođe, u onoj mjeri u kojoj se to može predvidjeti, i u vrijeme očekivanog povratka optuženog na Međunarodni sud.²⁹

IV. ARGUMENTI STRANA U POSTUPKU

9. Tužilac iznosi dvije greške koje je navodno načinilo Pretresno vijeće, koje bi obje predstavljale zloupotrebu diskrecionog ovlaštenja za davanje odobrenja za privremeno puštanje na slobodu.³⁰ Tužilac tvrdi da je Pretresno vijeće pogriješilo (i) kada je zaključilo da okolnosti opravdavaju davanje odobrenja za privremeno puštanje na slobodu iz humanitarnih razloga, i (ii) uzimajući u obzir svoju vlastitu odluku na osnovu pravila 98*bis* u ovom predmetu.³¹ Iz tih razloga, tužilac traži od Pretresnog vijeća da poništi Pobjanjanu odluku.³²

²⁵ Odluka u predmetu *Brahimaj*, par. 6.

²⁶ *Ibid.*, par. 8.

²⁷ Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 8.

²⁸ *Tužilac protiv Boškskog i Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR.65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi na odbijanje zahtjeva Johana Tarčulovskog za privremeno puštanje na slobodu od strane Pretresnog vijeća, 4. oktobar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Tarčulovski*), par. 7.

²⁹ Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 8.

³⁰ Žalba, par. 2 i 27.

³¹ Žalba, par. 2.

³² Žalba, par. 3 i str. 9.

Prijevod

Obrana u svom Odgovoru tvrdi da tužilac nije naveo nijednu prepoznatljivu grešku Pretresnog vijeća u Pobjijanoj odluci i traži da se Žalba odbije.³³

10. U vezi s gorenavedenim navodnim greškama u primjeni diskrecionog ovlaštenja, tužilac tvrdi da je Pretresno vijeće zloupotrijebilo svoje diskreciono ovlaštenje kada je donijelo zaključak da okolnosti koje se tiču zdravstvenog stanja supruge optuženog kao i nemogućnost majke optuženog da putuje u Haag, opravdavaju privremeno puštanje na slobodu iz humanitarnih razloga.³⁴ Tužilac posebno tvrdi da je Pretresno vijeće već uzelo u obzir ove okolnosti u svojoj Odluci od 19. februara 2008. i da je Žalbeno vijeće već zaključilo da je Pretresno vijeće načinilo prepoznatljivu grešku kada je ta opravdanja uzelo u obzir kao humanitarne razloge koji su podobni da opravdaju davanje odobrenja za privremeno puštanje na slobodu.³⁵ Tužilac tvrdi da, u svjetlu zaključka sadržanog u Odluci Žalbenog vijeća, i uprkos ažuriranim informacijama koje je optuženi naveo u svom Zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, ne postoje dovoljni razlozi koji opravdavaju njegovo privremeno puštanje na slobodu iz humanitarnih razloga.³⁶

11. Obrana u odgovoru tvrdi da se dodatni humanitarni razlozi navedeni u Zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu i odgovarajućoj Dopuni suštinski razlikuju od onih o kojima je bilo riječi u Zahtjevu od 30. januara 2008.³⁷ Obrana napominje da je Pretresno vijeće naglasilo da je odbrana u svom Zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu iznijela dodatne i suštinske razloge. Obrana tvrdi da ona samo postupa u skladu s ispitivanjem ranije nepoznatih informacija sadržanih u Zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu i ljekarskim potvrdama majke i supruge optuženog, da je Pretresno vijeće zaključilo da postoje humanitarni razlozi koji opravdavaju davanje odobrenja za privremeno puštanje na slobodu.³⁸

12. Tužilac dalje tvrdi da je Pretresno vijeće pogrešno primijenilo pravo zbog toga što se "dajući odobrenje za privremeno puštanje na slobodu nije izričito pozabavilo posljedicama svoje odluke na osnovu pravila 98bis, uprkos izričitoj uputi Žalbenog vijeća da to učini".³⁹ Tužilac tvrdi da, u svjetlu odluke na osnovu pravila 98bis, postoji znatno veći rizik bjekstva

³³ Odgovor odbrane, par. 31-32.

³⁴ Žalba, par. 15-18.

³⁵ Žalba, par. 16 i 17, gdje upućuje na Odluku Žalbenog vijeća, par. 21.

³⁶ Žalba, par. 8.

³⁷ Odgovor odbrane, par. 14 i par. 26, fusnota 18.

³⁸ Odgovor odbrane, par. 15-16, gdje upućuje na Pobjijanu odluku, str. 5-6.

³⁹ Žalba, par. 19.

Prijevod

optuženih.⁴⁰ Tužilac priznaje da se Žalbeno vijeće u Pobjanoj odluci opredijelilo za dodavanje dopunskog uslova za privremeno puštanje na slobodu, naime da se optuženi zadrži u svom privatnom stanu pod nadzorom hrvatskih vlasti. Međutim, tužilac tvrdi da se ovaj uslov "u dovoljnoj mjeri ne bavi promijenjenim okolnostima nakon što je Pretresno vijeće na osnovu pravila 98*bis* [izreklo odluku]".⁴¹

13. Odbrana u svom Odgovoru tvrdi da je Pretresno vijeće pažljivo razmotrilo posljedice odluke na osnovu pravila 98*bis* prije nego što je dalo odobrenje za privremeno puštanje optuženog na slobodu.⁴² Odbrana posebno tvrdi da je zaključak Pretresnog vijeća o tome da li optuženi predstavlja rizik bjekstva u svjetlu Odluke na osnovu pravila 98*bis* donesen poslije obazrivog razmatranja svih dokaza koje je optuženi predočio u vezi sa svojim konkretnim ličnim prilikama. Pretresno vijeće je dalje zatražilo dodatna jamstva u vezi s pitanjima koja se tiču nadzora i sigurnosti kako bi se smanjio rizik bjekstva.⁴³ Odbrana podsjeća da se rizik bjekstva ne može ocjenjivati *in abstracto* nego se mora razmotriti imajući u vidu konkretne lične prilike dotičnog optuženog, kako to predviđa i praksa Međunarodnog suda i praksa Evropskog suda za ljudska prava (dalje u tekstu: Evropski sud).⁴⁴ Odbrana tvrdi da se tužilac u svojoj Žalbi pogrešno *in abstracto* pozabavilo opštom inklinacijom "svih optuženih" da pobjegnu nakon što je odluka na osnovu pravila 98*bis* donesena.⁴⁵ Odbrana tvrdi da je Pretresno vijeće pravilno uzelo u obzir lične prilike optuženog i na toj osnovi došlo do zaključka da će se optuženi, ako bude privremeno pušten na slobodu, pojaviti na suđenju.⁴⁶

14. Tužilac u svojoj Replici tvrdi da praksa Evropskog suda ne potkrepljuje stav odbrane.⁴⁷ On dalje tvrdi da praksa Međunarodnog suda pokazuje da je odbijanje privremenog puštanja na slobodu u ovoj fazi postupka u skladu s pravnim odredbama o ljudskim pravima.⁴⁸

V. DISKUSIJA

15. Žalbeno vijeće napominje da se Pretresno vijeće prilikom davanja odobrenja za privremeno puštanje optuženog na slobodu nije izričito pozabavilo posljedicama svoje Odluke na osnovu pravila 98*bis*. Pretresno vijeće je podsjetilo na zaključak Žalbenog vijeća o tome da

⁴⁰ Žalba, par. 23-24.

⁴¹ Žalba, par. 25.

⁴² Odgovor odbrane, par. 26.

⁴³ Odgovor odbrane, par. 26-29.

⁴⁴ Odgovor odbrane, par. 19-20.

⁴⁵ Odgovor odbrane, par. 22.

⁴⁶ Odgovor odbrane, par. 21-23.

⁴⁷ Replika tužilaštva, par. 2-3 i 6-10.

Prijevod

Odluka na osnovu pravila 98*bis* predstavlja značajnu promjenu okolnosti koja opravdava ponovnu i temeljitu procjenu rizika bjekstva svakog od suoptuženih u ovom predmetu. Pretresno vijeće je izričito zaključilo da je, kako bi se uvjerilo da optuženi još uvijek ispunjava uslove iz pravila 65, da će se oni, ako budu privremeno pušteni na slobodu pojaviti na suđenju i da neće uticati na žrtve i svjedoke, dužno da razmotri da li je optuženi ponudio dovoljna jamstva kojima bi se taj rizik bjekstva otklonio. U tim okolnostima, čak i ako se Pretresno vijeće uvjerilo da su ponuđena dovoljna jamstva, ono ne bi trebalo primijeniti svoje diskreciono ovlaštenje u prilog davanju odobrenja za privremeno puštanje na slobodu izuzev ako nisu prisutni uvjerljivi humanitarni razlozi koji su doveli do toga da se jezičak na vagi pomjeri u korist privremenog puštanja na slobodu.⁴⁹

16. U Pobjijanoj odluci, Pretresno vijeće je izričito podsjetilo na to da je jamstva koja su iznesena u njegovoj Odluci od 19. februara 2008. kako bi se iznio teret dokazivanja da će se optuženi, ako bude pušten na slobodu, pojaviti na suđenju, Žalbeno vijeće smatralo nedovoljnim u svjetlu Odluke na osnovu pravila 98*bis*.⁵⁰ U skladu sa zaključkom u Odluci Žalbenog vijeća, Pretresno vijeće je uvelo dodatne uslove za privremeno puštanje optuženih na slobodu, za koje je smatralo da će pridonijeti otklanjanju rizika bjekstva koji je utvrdilo Žalbeno vijeće. Naime, Pretresno vijeće je utvrdilo da bi privremeno puštanje optuženog na slobodu bilo odobreno pod uslovom da se on zadrži u svom domu pod nadzorom lokalne policije.⁵¹ Žalbeno vijeće smatra da tužilac nije pokazao nikakvu prepoznatljivu grešku Pretresnog vijeća u njegovom razmatranju posljedica Odluke na osnovu pravila 98*bis* po rizik bjekstva i u svojoj odluci da eventualni takav rizik otkloni putem uslova koje je postavilo za privremeno puštanje optuženog na slobodu. Štaviše, Žalbeno vijeće napominje da je Pretresno vijeće s velikom obazrivošću razmotrilo ovo pitanje.

17. Kada je riječ o humanitarnim razlozima koji su dovoljni da opravdaju privremeno puštanje na slobodu, Žalbeno vijeće napominje da razvoj prakse Međunarodnog suda implicira da se zahtjev za privremeno puštanje na slobodu podnesen u kasnoj fazi postupka, a posebno nakon okončanja dokaznog postupka tužioca, odobrava samo ukoliko postoje uvjerljivi humanitarni razlozi.⁵² Prije nego što odobri privremeno puštanje na slobodu Pretresno vijeće

⁴⁸ Replika tužilaštva, par. 2, 4 i 13.

⁴⁹ Pobjijana odluka, str. 5.

⁵⁰ Pobjijana odluka, str. 6.

⁵¹ Pobjijana odluka, str. 6. Vidi takođe Povjerljivi dodatak Pobjijanoj odluci.

⁵² Odluka Žalbenog vijeća, par. 21. Vidi takođe, između ostalog, *Tužilac protiv Ademija*, Nalog po zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 20. februar 2002., u kojoj je konstatovano da blizina datuma kada se očekuje početak suđenja može

Prijevod

treba uzeti u obzir mišljenje žrtava i svjedoka koji žive na istom području na koje će se optuženi kada bude pušten vratiti. Dojam da se osobe optužene za međunarodne zločine puštaju na slobodu na duži period nakon donošenja odluke kojom je utvrđeno da bi razumni presuditelj o činjenicama mogao donijeti zaključak da je optuženi kriv (što je smisao odluke kojom se odbija zahtjev na osnovu pravila 98bis), mogao bi imati štetan učinak na žrtve i svjedoke. Stoga, privremeno puštanje na slobodu u kasnoj fazi postupka treba odobriti samo ukoliko postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi koji opravdavaju puštanje. Nadalje, čak i ukoliko se utvrdi da je privremeno puštanje na slobodu opravdano u svjetlu prirode okolnosti, dužina njegovog trajanja ipak bi trebala biti srazmjerna ovim okolnostima⁵³ – na primjer, potrebu da posjeti teško bolesnog člana porodice u bolnici bi opravdavali privremeno puštanje na period koji bi bio dovoljan za posjetu članu porodice. Žalbeno vijeće konstatuje da ne postoji nikakav razlog za ustanovljenje presedana po kojem se optuženom odobrava privremeno puštanje na slobodu u periodu između izvođenja dokaza tužilaštva i izvođenja dokaza odbrane ukoliko ne postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi. Žalbeno vijeće podsjeća da će postojanje uvjerljivih razloga postati relevantno samo ako optuženi ispuni potrebne preduslove iz pravila 65(B), koji se moraju ispuniti da bi Pretresno vijeće imalo diskreciono ovlaštenje da odobri to privremeno puštanje na slobodu.⁵⁴

---

biti argument protiv donošenja odluke o puštanju na slobodu, par. 22; *Tužilac protiv Halilovića*, predmet br. IT-01-48-T, Odluka po zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 21. april 2005., kojom je Pretresno vijeće I odbilo privremeno puštanje optuženog na slobodu uzimajući u obzir da "činjenice koje je odbrana izložila u prilog Zahtjevu ne predstavljaju izuzetne okolnosti" i "da je izvođenje dokaza tužilaštva u odmakloj fazi i da je veći dio dokaza u prilog tezi tužilaštva već izveden, te da ima još svjedoka tužilaštva koje treba saslušati", str. 3-4; *Tužilac protiv Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-T, Odluka po zahtjevu odbrane u ime Ramusha Haradinaja za hitno privremeno puštanje na slobodu, povjerljivo, 3. oktobar 2007. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Haradinaj*), str. 3; *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka po zahtjevu optuženog Praljka za privremeno puštanje na slobodu, s povjerljivim Dodatkom, 1. april 2008., str. 6-8; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-07-85-T, Odluka po Šainovićevom zahtevu za privremeno uslovno puštanje na slobodu, 4. april 2008., par. 7-9; *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka po zahtjevu optuženog Čorića za privremeno puštanje na slobodu, s povjerljivim Dodatkom, 8. april 2008., str. 6-7; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-07-85-T, Odluka po Lazarevićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju, 15. april 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Lazarević*).

⁵³ Vidi, na primjer, *Tužilac protiv Hadžihasanovića i Kubure*, predmet br. IT-01-47-T, Odluka po zahtjevima Envera Hadžihasanovića i Amira Kubure za privremeno puštanje na slobodu, 19. juli 2005., koja je donesena u periodu između okončanja izvođenja dokaza odbrane i donošenja presude, i u kojoj je Pretresno vijeće konstatovalo da "u ovoj fazi postupka postoji povećani rizik bjekstva, posebno nakon što je tužilaštvo zatražilo proglašenje krivice po svim optužbama"; "završno obraćanje tužilaštva i kazna koja je tom prilikom zatražena [...] mogu prouzrokovati veliki psihološki pritisak na optužene"; "druga vijeća Međunarodnog suda zaključila su da da blizina datuma kada se očekuje početak suđenja može biti argument protiv donošenja odluke o puštanju na slobodu"; "Vijeće dijeli ovo stanovište i konstatuje da puštanje na slobodu na cjelokupan period koji prethodi donošenju presude bilo neprimjereno i dovelo do isuviše velikog rizika bjekstva"; "period od 12 dana za svakog od optuženih u značajnoj mjeri smanjuje rizik bjekstva za razliku od dužeg perioda"; str. 7-9. Vidi takođe Odluku u predmetu *Lazarević* u kojoj je Pretresno vijeće II zaključilo da bi "na osnovu uvjerljivih humanitarnih razloga iznetih u Zahtevu [...] bilo primereno da se optuženi privremeno pusti na slobodu u kraćem trajanju, konkretno na sedam dana, par. 16 i 18. Vidi dalje Odluku u predmetu *Haradinaj*, str. 3.

⁵⁴ Vidi, na primjer, *Tužilac protiv Boškskog i Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.4, Odluka po interlokutornoj žalbi Johana Tarčulovskog u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 27. juli 2007. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Tarčulovski*), par. 14, u kojoj je Žalbeno vijeće podsjetilo da "pretresno vijeće može odobriti privremeno

Prijevod

18. Prelazeći na humanitarne razloge koje odbrana navodi kako bi opravdala primjenu diskrecionog ovlaštenja Pretresnog vijeća u prilog privremenom puštanju optuženog na slobodu, Pretresno vijeće je izričito napomenulo da se odbrana već oslonila na te okolnosti u Zahtjevu od 30. januara.⁵⁵ Kako je ispravno primijetilo Pretresno vijeće, Žalbeno vijeće je ove okolnosti već razmotrilo u svojoj Odluci Žalbenog vijeća i zaključilo je da one ne predstavljaju dovoljne humanitarne razloge za davanje odobrenja za privremeno puštanje optuženog na slobodu.⁵⁶ Međutim, Pretresno vijeće je dalje naglasilo da je, prilikom davanja odobrenja za privremeno puštanje optuženog na slobodu, takođe uzelo u obzir nove relevantne informacije u vezi sa zdravstvenim stanjem i majke i supruge optuženog.⁵⁷ Pretresno vijeće je posebno napomenulo da ljekarska potvrda od 18. marta 2008. svjedoči o tome da se zdravstveno stanje supruge optuženog tokom posljednjih nekoliko mjeseci pogoršalo, djelimično zbog odvojenosti od supruga i da pati od psihomotornih smetnji, anksioznosti, nesаницe i podvrgnuta je psihijatrijskom tretmanu.⁵⁸ Ni Pretresno vijeće ni Žalbeno vijeće nisu ranije znali za depresivno stanje supruge optuženog tako da ova okolnost nije uzeta u obzir ni u Odluci od 18. februara 2008. ni u Odluci Žalbenog vijeća.⁵⁹ Pretresno vijeće je dalje napomenulo da nova ljekarska potvrda o zdravstvenom stanju majke optuženog pokazuje da ona pati od bolesti koje je sprečavaju da putuje i da je ovo stanje praćeno periodima anksioznosti i depresije zbog kojih je podvrgnuta tretmanu.⁶⁰ Ove okolnosti ne predstavljaju puko ponavljanje informacija koje su već obrađene i u Odluci od 19. februara 2008. i u Odluci Žalbenog vijeća nego predstavljaju dokaz o dodatnim humanitarnim razlozima koji idu u prilog zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu.

19. Žalbeno vijeće ipak napominje da se problem koji treba riješiti Pretresno vijeće ne sastoji samo u provjeri da li okolnosti koje je u svom Zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu iznijela odbrana predstavljaju nove i dodatne okolnosti, nego da ocijeni da li bi te

---

puštanje na slobodu samo ako se uvjeri da će se optuženi vratiti na suđenje i da on neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svjedoka ili neku drugu osobu. Upravo u ovom kontekstu treba cijeliti sve eventualne humanitarne razloge." Primjenjujući gorenavedeni pravni princip, Žalbeno vijeće je dalje konstatovalo da je "[P]retresno vijeće u svojoj Pobjanoj odluci uzelo [...] u obzir rođenje njegovog drugog djeteta i konstatovalo da 'rođenje bebe ne predstavlja jak argument za ocjenu vjerovatnoće daljeg prisustva optuženog na suđenju ili interesa pravde u ovom predmetu'. Stoga, Žalbeno vijeće konstatuje da žalilac nije pokazao da je Pretresno vijeće pogriješilo kada je odbilo zahtjev optuženog za privremeno puštanje na slobodu uprkos njegovoj porodičnoj situaciji, budući da se u svjetlu drugih relevantnih faktora nije uvjerilo da će se žalilac, ako bude privremeno pušten na slobodu, pojaviti na suđenju".

⁵⁵ Pobjana odluka, str. 5.

⁵⁶ Pobjana odluka, str. 5.

⁵⁷ Pobjana odluka, str. 5.

⁵⁸ Pobjana odluka, str. 5-6, gdje se poziva na Dodatak 2 Dopune.

⁵⁹ Pobjana odluka, str. 5.

⁶⁰ Pobjana odluka, str. 6.

Prijevod

dodatne okolnosti predstavljale dovoljno uvjerljiv humanitarni razlog koji opravdava privremeno puštanje optuženog na slobodu. Pretresno vijeće je ocijenilo da dodatna okolnost da je supruga optuženog u depresivnom stanju i dokazi o tome da majka optuženog nije u stanju da putuje u Haag predstavljaju ozbiljne humanitarne razloge koji opravdavaju privremeno puštanje optuženog na slobodu.

20. Međutim, Pretresno vijeće nije objasnilo zašto su humanitarni razlozi koje je iznio optuženi bili dovoljni da opravdaju primjenu njegovog diskrecionog ovlaštenja u prilog davanju odobrenja za privremeno puštanje na slobodu. Zaista, Žalbeno vijeće je nedvosmisleno zaključilo da su, kada se uzmu u obzir sve druge okolnosti, analogni humanitarni razlozi nedovoljni za davanje odobrenja za privremeno puštanje na slobodu.⁶¹ Pravilno primjenjujući svoje diskreciono ovlaštenje, Pretresno vijeće je trebalo izričito uzeti u obzir to da li su dodatni humanitarni razlozi dovoljno ozbiljne prirode, da li oni predstavljaju veći stepen težine ili uzrokuju akutniju razinu hitnosti od humanitarnih razloga koje je Žalbeno vijeće već smatralo nedovoljnim. Da li se navodni novi humanitarni razlozi značajno razlikuju u bilo kom relevantnom pogledu jeste pitanje koje u prvom stepenu može riješiti samo Pretresno vijeće.

---

⁶¹ Odluka Žalbenog vijeća, par. 21.

*Prijevod***V. DISPOZITIV**

Na osnovu gorenavedenog, Žalbeno vijeće, uz djelimično protivno mišljenje sudije Güneya, **DJELIMIČNO ODOBRAVA** Žalbu tužilaštva i **VRAĆA** Pobjiranu odluku Pretresnom vijeću na ponovno odlučivanje o tome da li su, u svjetlu gorenavedenih standarda, humanitarni razlozi koje je iznio optuženi, nakon što se uzmu u obzir sve druge okolnosti, dovoljni da opravdaju njegovo privremeno puštanje na slobodu, čak ako se radi samo o kraćem periodu.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija Fausto Pocar,
predsjedavajući sudija

Sudija Güney prilaže djelimično protivno mišljenje

Dana 21. aprila 2008.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

DJELIMIČNO PROTIVNO MIŠLJENJE SUDIJE GÜNEYA

1. Većina je konstatovala da, poslije odluke na osnovu pravila 98bis, "čak i ako se Pretresno vijeće uvjerilo da su ponuđena dovoljna jamstva, ono ne bi trebalo primijeniti svoje diskreciono ovlaštenje u prilog davanju odobrenja za privremeno puštanje na slobodu izuzev ako nisu prisutni uvjerljivi humanitarni razlozi koji su doveli do toga da se jezičak na vagi pomjeri u korist privremenog puštanja na slobodu".¹ Budući da odluka većine sudija postavlja dodatni kriterij "dovoljno uvjerljivih humanitarnih razloga", pored dva kriterija navedena u pravilu 65(B) Pravidnika, što je u suprotnosti i sa Pravidnikom i s održavanjem pretpostavke nevinosti i praktično suspenduje diskreciono ovlaštenje koje je Pretresnom vijeću povjereno Pravidnikom, ja, uz dužno poštovanje, izražavam svoje protivljenje.

2. Na osnovu pravila 65(B) Pravidnika, "[p]retresno vijeće može izdati nalog za puštanje na slobodu [...] samo ako se uvjerilo da će se optuženi pojaviti na suđenju i da, u slučaju puštanja na slobodu, neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svjedoka ni bilo koju drugu osobu".² Nakon što se uvjeri da su oba ova kriterija ispunjena, pretresno vijeće može primijeniti svoje diskreciono ovlaštenje da odobri privremeno puštanje na slobodu. Postupajući tako, mora razmotriti sve relevantne faktore.³ Postojanje humanitarnih razloga može biti istaknut i relevantan faktor prilikom utvrđivanja da li će primijeniti diskreciono ovlaštenje da odobri privremeno puštanje na slobodu. Ovi humanitarni razlozi "moraju se procjenjivati" u "kontekstu" dva kriterija iz pravila 65(B),⁴ a "[t]ežina koja se pridaje humanitarnim razlozima kao opravdanju za privremeno puštanje na slobodu razlikuje se od jednog do drugog optuženog zavisno od svih okolnosti konkretnog slučaja".⁵

¹ Odluka većine sudija, par. 15; *Vidi* takođe, par. 17, 19-20, i Dispozitiv.

² *Tužilac protiv Ljube Boškovskog i Johana Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.4, Odluka po interlokutornoj žalbi Johana Tarčulovskog u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 27. juli 2007. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Tarčulovski*), par. 14.

³ *Vidi* Odluku većine, par. 8.

⁴ Odluka u predmetu *Tarčulovski*, par. 14.

⁵ *Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.3, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija privremeno puštanje na slobodu Ljubomira Borovčanina, 1. mart 2007., par. 20.

Prijevod

3. Većina sudija tumači Odluku Žalbenog vijeća od 11. marta 2008.⁶ kao da se njome postavljaju viši kriterijumi koje pretresno vijeće mora ispuniti prilikom primjene svog diskrecionog ovlaštenja u prilog odobravanja privremenog puštanja nekog optuženog na slobodu poslije donošenja odluke na osnovu pravila 98*bis*. Po mišljenju većine, čak i ako dva kriterija iz pravila 65(B) Pravilnika budu ispunjena, nakon donošenja odluke na osnovu pravila 98*bis* pretresno vijeće i dalje mora da utvrdi postojanje uvjerljivih ili dovoljno uvjerljivih humanitarnih razloga da bi moglo primijeniti svoje diskreciono ovlaštenje u prilog privremenom puštanju na slobodu.⁷

4. Međutim, pravilo 65(B) nigdje ne zahtijeva humanitarna opravdanja za privremeno puštanje na slobodu neke osobe koja nije osuđena. Za razliku od osuđenih osoba, nigdje se ne postavlja uslov dodatnih "posebnih okolnosti"⁸ budući da se teret dokazivanja koji mora iznijeti pravomoćno osuđena osoba nakon cjelovite procjene i presuđenja nužno razlikuje od tereta koji snose osobe za koje još važi pretpostavka nevinosti. Stoga, postavljajući novi viši standard uvjerljivih ili dovoljno uvjerljivih humanitarnih razloga nakon donošenja odluke na osnovu pravila 98*bis*, većina sudija nameće ustvari jedan oblik kriterija "posebnih okolnosti", koji važi za osuđene osobe, na osobe koje poslije cjelovitog postupka i evaluacije suđenja nisu proglašene krivim. To predstavlja ponovno uvođenje, u post-postupcima u skladu s pravilom 98*bis*, kriterijuma "posebnih okolnosti" koji je bio propisan Pravilnikom za privremeno puštanje na slobodu nekog optuženog do početka suđenja, a koji je ukinut izmjenama i dopunama od 17. novembra 1999.⁹ Ta nova prepreka poništava značajne distinkcije u teretima i interesima slobode između osuđenih osoba i osoba koje imaju pravo na prstpostavku nevinosti u skladu s članom 21(3) Statuta i ja je ne mogu podržati.

⁶ *Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.5, Odluka po objedinjenoj žalbi tužilaštva na odluke o privremenom puštanju na slobodu optuženih Prlića, Stojića, Praljka, Petkovića i Čorića, 11. mart 2008. (dalje u tekstu: Odluka od 11. marta 2008.), par. 21. Želio bih precizirati da nisam bio član Vijeća koje je donijelo ovu odluku.

⁷ Odluka većine, par. 15, 17.

⁸ Pravilo 65(I)(iii) Pravilnika. *Vidi* takođe *Tužilac protiv Pavla Strugara*, predmet br. IT-01-42-A, Odluka po zahtevu odbrane za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, 2. april 2008. (Javna redigovana verzija), par. 11-12, u kojoj je Žalbeno vijeće konstatovalo da se "[s]pecifičnost žalbene faze odražava [...] u pravilu 65(I)(iii) Pravilnika, koje predviđa jedan dodatni kriterij, tj. da 'postoje posebne okolnosti koje opravdavaju takvo puštanje'" i da je, "u smislu pravila 65(I)(iii) Pravilnika, [...] pojam ubedljivog opravdanja tesno povezan s obimom posebnih okolnosti".

⁹ IT/32/REV.17. Prije ove izmjene i dopune Pravilnika, pravilo 65(B) (IT/32/REV.16, 2. juli 1999. (naglasak dodat) predviđalo je sljedeće:

(B) Pretresno vijeće može izdati nalog za puštanje na slobodu samo u izuzetnim okolnostima, nakon što zemlji-domaćinu i državi u koju optuženi traži da bude pušten da priliku da se izjasne i samo ako se uvjerilo da će se optuženi pojaviti na suđenju i da, u slučaju puštanja na slobodu, neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svjedoka ni bilo koju drugu osobu.

Prijevod

5. Budući da ne postoji kriterij humanitarnih razloga, a još manje dovoljno uvjerljivih humanitarnih razloga, u skladu s pravilom 65(B) Pravilnika, postoji, po mom skromnom mišljenju, samo jedno prihvatljivo tumačenje Odluke od 11. marta 2008.¹⁰ Ako, nakon što razmotri sve okolnosti predmeta i posljedice značajnih promjena okolnosti predviđenih Odlukom na osnovu pravila 98*bis*, Pretresno vijeće ne može isključiti postojanje rizika ili opasnosti bjekstva, onda dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi, zajedno s potrebnim i dovoljnim mjerama za ublažavanje eventualnog rizika ili opasnosti, mogu predstavljati osnovu za rješavanje neizvjesnosti i sumnje u prilog privremenom puštanju na slobodu. Ovo bi bio slučaj, na primjer, kada bi Pretresno vijeće, nakon donošenja odluke na osnovu pravila 98*bis*, donijelo zaključak o daljnjem postojanju rizika bjekstva, ali uprkos tome odlučilo da odobri privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju kako bi optuženi mogao prisustvovati pokopu svog djeteta, uzimajući u obzir to da su humanitarni razlozi tako uvjerljivi da rizik ili opasnost bjekstva uz stroge mjere mogu biti ublaženi. Slažem se s većinom da bi u toj situaciji "dužina puštanja na slobodu trebala [...] biti srazmjerna okolnostima".¹¹

6. Zaista, po mom mišljenju, Žalbeno vijeće je u Odluci od 11. marta 2008. zahtijevalo postojanje dovoljno uvjerljivih humanitarnih razloga zbog toga što Pretresno vijeće nije procijenilo posljedice svoje Odluke na osnovu pravila 98*bis* u skladu s dva kriterija iz pravila 65(B) Pravilnika, što dovodi do manjka jasnoće u pogledu postojanja rizika ili opasnosti bjekstva. Tek tada je Žalbeno vijeće, suočeno sa situacijom u kojoj se rizik ili opasnost ne bi mogli isključiti, zahtijevalo dovoljno uvjerljive humanitarne razloge.

7. Želio bih ovlaš podvući da većina referenci citiranih u prilog zaključku većine da "razvoj prakse Međunarodnog suda implicira da se zahtjev za privremeno puštanje na slobodu podnesen u kasnoj fazi postupka, a posebno nakon okončanja dokaznog postupka tužioca odobrava samo ukoliko postoje uvjerljivi humanitarni razlozi"¹² upućuje na odluke zasnovane na Odluci od 11. marta 2008.¹³ Druge citirane odluke ne predstavljaju ništa više nego

¹⁰ Odluka od 11. marta 2008., par. 21.

¹¹ Odluka većine sudija, par. 17 (fusnota izostavljena).

¹² Odluka većine sudija, par. 17, fusnote 52, 53.

¹³ Odluka od 11. marta 2008., par. 21; *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka po zahtjevu optuženog Praljka za privremeno puštanje na slobodu, s povjerljivim Dodatkom, 1. april 2008., str. 6-8; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-07-85-T, Odluka po Šainovićevom zahtjevu za privremeno uslovno puštanje na slobodu, 4. april 2008., par. 7-9; *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka po zahtjevu optuženog Čorića za privremeno puštanje na slobodu s povjerljivim dodatkom, 8. april 2008., str. 6-7; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-07-85-T, Odluka po Lazarevićevom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju, 15. april 2008.

Prijevod

razmatranje pretresnog vijeća o dva kriterijuma iz pravila 65(B) Pravilnika i uobičajeno korištenje široke margine diskrecije.¹⁴

8. U ovom slučaju, Pretresno vijeće je zaključilo da su kriteriji iz pravila 65(B) Pravilnika ispunjeni.¹⁵ Pretresno vijeće stoga nije bilo u situaciji u kojoj se moralo uvjeriti da postoje uvjerljivi humanitarni razlozi za primjenu diskrecionog ovlaštenja u prilog privremenom puštanju na slobodu. Ono je trebalo samo slobodno ocijeniti sve okolnosti u predmetu i utvrditi da li postoje faktori u prilog privremenom puštanju na slobodu. U ovom pogledu, ono je zaključilo da nove okolnosti čine "krajnje delikatno zdravstveno stanje" Petkovićeve supruge i majke.¹⁶ Kada se ono što predstavlja "ozbiljne humanitarne okolnosti" spojilo sa drugim faktorima, uključujući dodatna jamstva da će se pojaviti na suđenju, ono je naložilo privremeno puštanje na slobodu u ograničenom trajanju.¹⁷ S obzirom na široku marginu diskrecije koja je povjerena pretresnim vijećima u pogledu razmatranja faktora u prilog privremenom puštanju na slobodu,¹⁸ ne mogu razabrati nikakvu prepoznatljivu grešku Pretresnog vijeća u odvaganju faktora koji su mu predočeni. Premda je neko drugo pretresno vijeće moglo donijeti i drugačiji zaključak o tome da li da primijeni diskreciono ovlaštenje da odobri privremeno puštanje na slobodu, to ne implicira zloupotrebu diskrecije u Pobjijanoj odluci.

¹⁴ *Tužilac protiv Ademija*, Nalog po zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 20. februar 2002., par.22; *Tužilac protiv Halilovića*, predmet br. IT-01-48-T, Odluka po zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 21. april 2005., str. 3-4; *Tužilac protiv Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-T, Odluka po zahtjevu odbrane u ime Ramusha Haradinaja za hitno privremeno puštanje na slobodu, povjerljivo, 3. oktobar 2007.; *Tužilac protiv Hadžihasanovića i Kubure*, predmet br. IT-01-47-T, Odluka po zahtjevima Envera Hadžihasanovića i Amira Kubure za privremeno puštanje na slobodu, 19. juli 2005., str. 7-9. Napominjem da je, u vezi s ovom kasnijom odlukom, Pretresno vijeće, razmatrajući kriterije iz pravila 65(B) Pravilnika, konstatovalo da bi "puštanje na slobodu na čitav period koji prethodi donošenju presude dovelo do isuviše velikog rizika bjekstva" (str. 8).

¹⁵ Pobjijana odluka, str. 7-8.

¹⁶ Pobjijana odluka, str. 7. Većina konstatuje da "[o]ve okolnosti ne predstavljaju puko ponavljanje informacija koje su već razmotrene i u Odluci od 19. februara 2008. i u Odluci Žalbenog vijeća [od 11. marta 2008.], ali predstavlja dodatne humanitarne razloge u prilog zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu", (Odluka većine, par. 18).

¹⁷ Pobjijana odluka, str. 7-8 i Povjerljivi dodatak.

¹⁸ "Diskreciono pravo Pretresnog vijeća u [...] odlukama se poštuje zato što 'On[e] počiva[ju] na direktnim saznanjima Pretresnog veća o svakodnevnom postupanju strana u postupku i praktičnim zahtevima predmeta i iziskuj[ui] složeno uravnotežavanje neopipljivih faktora pri formulisanju naloga specifičnih za dotični predmet kako bi se valjano regulisao izuzetno promenljiv sklop procedura koje podrazumeva suđenje". (*Tužilac protiv Záravka Tolimira i drugih*, predmet br. IT-04-80-AR73.1, Odluka po interlokutornoj žalbi Radivoja Miletića na odluku Pretresnog vijeća o spajanju postupka, 27. januar 2006., par. 4; *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-Ar73.7, Odluka po interlokutornoj žalbi na Odluku pretresnog veća o dodeli branioca, 1. novembar 2004., par. 9

Prijevod

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

Dana 21. aprila 2008.
U Haagu,
Nizozemska

/potpis na originalu/
Mehmet Güney,
sudija

[pečat Međunarodnog suda]